

מקור המאמר בזהר פרשת ויקרא דף ד ע"א
מעלת יום הקמת המשכן - ב

רְבִי יְהוּדָה אָמַר, אֲכָלוּ רַעִים שְׂתוּ וְשָׁכְרוּ
דוֹדִים, אֲלֵיךְ כָּל מְאִרֵי דִיבְכָא וּוִלְלָהּ,
וְדַתְבָּסְמוּ כְּלָהוּ וְאִתְבָּרְכוּ כַּחְדָּא. דְּהָא
מִסְעוּדָתָא דְּמַלְכָּא מְתַהַנְיִין כְּלָא. וְאִמְתִּי אֲכָלִי
כְּלָהוּ. בְּשַׁעְתָּא דְּמַלְכָּא (ס"א אַתְחַדִּי) אֲתִי חֲדִי. וְעַל
דָּא מַלְכָּא אַתְחַדִּי, וְחֲדִי לְמַטְרוֹנִיתָא בְּקַדְמוּתָא,
לְבַתְרָא כְּלָהוּ אֲכָלְנָן וְחֲדָאן.

רְבִי אַבָּא אָמַר, אֲכָלוּ רַעִים שְׂתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים,
אֲלֵיךְ אֵינְוֹן שִׁית דְּקַאמְרוֹן, וְאֲלֵיךְ אֵינְוֹן דְּכַתִּיב
כְּהוּ, (שִׁיר הַשִּׁירִים א) הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ וְגו'. שְׂתוּ
וְשָׁכְרוּ, מִהֵהוּא יֵין דְּרֵי לְכָלָא. רְבִי אֶלְעָזָר אָמַר,
כָּל אֵינְוֹן דְּלַתְתָּא, דְּכִיּוֹן דְּאֵינְוֹן שִׁית אִתְבָּרְכָאן,
כְּלָהוּ דְּלַתְתָּא מְתַבָּרְכָאן.

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר, כְּלָא שְׁפִיר, אֲבָל רָזָא דְּמַלְהָ,
אֲכָלוּ רַעִים לְעֵילָא, שְׂתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים
לְתַתָּא. אָמַר לִיָּה רְבִי אֶלְעָזָר, מָאן אֵינְוֹן
לְעֵילָא, וּמָאן אֵינְוֹן לְתַתָּא. אָמַר לִיָּה יָאוּת

אֲבָל סוּד הַדְּבָר - אֲכָלוּ רַעִים לְמַעְלָה, שְׂתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים לְמַטָּה. אָמַר לוֹ רְבִי אֶלְעָזָר, מִי
הֵם לְמַעְלָה וּמִי הֵם לְמַטָּה? אָמַר לוֹ, יָפָה שְׂאֵלָתָּ, זֶה הַמְּקוֹם הָעֲלִיּוֹן שֶׁהֵם בְּאַחֲדוּת וּבְשִׂמְחָה

רְבִי יְהוּדָה אָמַר, אֲכָלוּ רַעִים שְׂתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים.
אֲלוּ כָּל בְּעַלֵי הַיְבָבָה
וְהִילְלָהּ, שְׁכָלָם הַתְּבַשְׁמוּ
וְהַתְּבָרְכוּ כַּאֲחַד, שְׁהֵרִי
מִסְעוּדַת הַמֶּלֶךְ כְּלָם
נְהַנִּים. וּמְתִי כְּלָם
אוֹכְלִים?
שְׁהַמְלֶךְ (הַשְׂתַּמַּח) בָּא שְׂמַח,
וְלָכֵן הַמֶּלֶךְ הַשְׂתַּמַּח,
וּמְשַׂמַּח אֶת הַגְּבִירָה
בְּרֵאשׁוֹנָה, אַחַר כִּף כְּלָם
אוֹכְלִים וּשְׂמִיחִים.

רְבִי אַבָּא אָמַר, אֲכָלוּ רַעִים שְׂתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים, אֲלוּ הֵם
הַשְּׂשָׁה שְׂאֲמַרְנוּ, וְאֲלוּ הֵם
שְׂכַתוּב בָּהֶם, (שִׁיר א) הִבִּיאֲנִי
הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ וְגו'. שְׂתוּ
וְשָׁכְרוּ, מֵאוֹתוֹ הֵיִין הַמְּרוּהָ
אֶת הַכֹּל. רְבִי אֶלְעָזָר אָמַר,
כָּל אוֹתָם שְׁלַמְטָה, שְׁפִיּוֹן
שְׂאוֹתָם הַשְּׂשָׁה הַתְּבָרְכוּ, אֲזוּ
כָּל אֲלוּ שְׁלַמְטָה מְתַבָּרְכִים.

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר, הַכֹּל יָפָה,

שְׂאִין נִפְרָדִים לְעוֹלָמִים, אֵלּוּ
נִקְרָאִים רַעִים. זֶהוּ
שְׁכָתוֹב (בראשית ב) וְנָהָר יֵצֵא
מֵעֵדֶן, וְעֵדֶן וְנָהָר אֵין נִפְרָדִים
לְעוֹלָמִים, וְנִמְצָאִים לְעוֹלָמִים
בְּרִצּוֹן וּבְאַחֲדוּת וּבְשִׂמְחָה.
שְׁתּוֹ וְשִׁכְרוּ דוֹדִים, אֵלֶּה הֵם
לְמַטָּה שֶׁנִּקְרָאִים דוֹדִים
לְזִמְנִים יְדוּעִים, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ.

בֹּא רֵאָה, בְּאוֹתָם עֲלִיוֹנִים
כְּתוֹב בָּהֶם אֲכִילָה בְּלֹא
שְׂתִיָּה. מָה הַטַּעַם? מִי שִׂישׁ
לוֹ נֹאדוֹת יֵין, צָרִיךְ אֲכִילָה.
וּמְשׁוֹם שְׂשֵׁם שְׂרוּי הַיֵּין
הַמְשֻׁמֵּר, כְּתוֹב בָּהֶם אֲכִילָה.
וּבְאוֹתָם הַתְּחַתּוֹנִים שְׁצָרִיכִים
הַשְּׂקִיָּה, בָּהֶם כְּתוֹב שְׂתִיָּה,
שֶׁהָרִי כָּל הַנְּטִיעוֹת צָרִיכוֹת
הַשְּׂקִיָּה מֵהַנְּחַל הַעֲמֻקָּה. וְלִכּוֹן,
בְּאֵלּוּ אֲכִילָה וּבְאֵלּוּ שְׂתִיָּה.
אֵלּוּ רַעִים וְאֵלּוּ דוֹדִים.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, נִרְאָה
שֶׁהַדוֹדִים הֵם חֲבִיבוֹת, לָמָּה
הֵם תְּחַתּוֹנִים? אָמַר לוֹ, אֵלּוּ
שִׂמְשֻׁתוֹקִים זֶה לָזֶה וְלֹא
תָּמִיד נִמְצָאִים, נִקְרָאוּ דוֹדִים.
וְאֵלּוּ שֶׁנִּמְצָאִים תָּמִיד וְלֹא
מִתְּכַפְּסִים וְלֹא נִפְרָדִים זֶה
מִזֶּה, נִקְרָאוּ רַעִים. וְלִכּוֹן אֵלּוּ
דוֹדִים וְאֵלּוּ רַעִים, אֵלּוּ

שְׂאִילָתָא, דָּא אַתְרַ עֲלָאָה דְּאֵינוֹן בְּאַחֲדוּתָא
בְּחֻדוּתָא דְּלֹא מִתְּפָרְשָׁן לְעֵלְמִין, אֵלּוּן אֶקְרוּן
רַעִים. הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (בראשית ב) וְנָהָר יֵצֵא
מֵעֵדֶן, וְעֵדֶן וְהָהוּא נָהָר לֹא מִתְּפָרְשָׁן לְעֵלְמִין,
וְאִשְׁתְּכַחוּ לְעֵלְמִין בְּרַעוּתָא בְּאַחֲדוּתָא
בְּחֻדוּתָא. שְׁתּוֹ וְשִׁכְרוּ דוֹדִים, אֵלּוּן אֵינוֹן
לְתַתָּא, דְּאֶקְרוּן דוֹדִים, לְזִמְנִין יְדִיעֵן וְהָא
אוֹקִימָנָא.

תָּא חֲזִי בְּאֵינוֹן עֲלָאֵי כְּתִיב בְּהוּ אֲכִילָה בְּלֹא
שְׂתִיָּה. מָאֵי טַעַמָּא. מָאֵן דְּאִית לִיהַ גְּרַבִּי
דְּחִמְרָא, אֲכִילָה בְּעֵיא. וּבְגִין דְּתַמָּן שְׂרִיא חִמְרָא
דְּמִנְטָרָא, כְּתִיב בְּהוּ אֲכִילָה. וּבְאֵינוֹן תַּתָּאֵי דְּבַעֲיִין
שְׂקִיו, כְּתִיב בְּהוּ שְׂתִיָּה, דְּהָא כָּל נְטִיעֵן שְׂקִיו
בְּעֵיִן מִנְּחַלָּא דְּעַמִּיקָא. וְעַל דָּא, בְּאֵלּוּן אֲכִילָה,
וּבְאֵלּוּן שְׂתִיָּה. אֵלּוּן רַעִים וְאֵלּוּן דוֹדִים.

אָמַר לִיהַ רַבִּי אֶלְעָזָר, אַתְּחִזִּי דְּהָא דוֹדִים
חֲבִיבוּתָא אֵינוֹן, אִמָּאֵי אֵינוֹן תַּתָּאֵי. אָמַר
לִיהַ, אֵינוֹן דְּתַאֲבִין דָּא לְדָא, וְלֹא מִשְׁתַּכְּחִין תְּדִיר,
אֶקְרוּ דוֹדִים. וְאֵינוֹן דְּמִשְׁתַּכְּחִי תְּדִיר, וְלֹא
מִתְּכַפְּסִין וְלֹא מִתְּפָרְשָׁן דָּא מִן דָּא, אֶקְרוּ רַעִים.
וְעַל דָּא, אֵלּוּן דוֹדִים, וְאֵלּוּן רַעִים, אֵלּוּן בְּרַעוּתָא
בְּרִצּוֹן וּבְאַחֲדוּת תָּמִיד וְאֵלֶּה בְּתִשׁוּקָה לְפַעֲמִים. וְזוּהִי שְׁלֵמוֹת הַכֹּל, כִּדִּי שְׁתַּתְּבַרְךְ כְּנִסְת

יִשְׂרָאֵל, וְאִז שְׂמַחָה בְּכָל בְּאֲחֵרוֹתָא תְּדִיר, וְאַלִּין בְּתִיאֻבְתָּא לְזַמְנִין. וְדָא
הַעוֹלָמוֹת.
הוּא שְׁלִימוֹתָא דְכֻלָּא, בְּגִין דְּתִתְבְּרָךְ בְּנֶגְט
יִשְׂרָאֵל, וּכְדִין חֲדוּתָא בְּכֻלְהוּ עֲלִמִין.

ספר אור הזהר (עמוד 196)

ושלמות זו היא שתתגלה במהרה בימינו אמן באלף השביעי דשבת קדש כי יום השביעי שבת
גימטריה ג' פעמים שכינה, כי אז הוא יתברך שמו ישכן בג' נקודות דידן בגלוי, דלית אתר פנוי מיניה.
והינו הגלוי של נחלת יעקב נחלה בלי מצרים גימטריה כי ישראל עם קרובו יתברך שמו, וסוד כליו
הקדושים, כהן לוי ישראל ראשי תבות כלי. וגימטריה ג' תבות אלו גימטריה בסתר שבפסוק הנזכר
לעיל ישב בסתר עליון. כלל הג' נקודות הנזכרות, וזה פלא! ועל ידי כליו יתברך שמו הנפלאים יתגלה
איך הכל שלו יתברך שמו, כי יחוד המחשבות כח השם א"ל אחד, המעשים כח השם א"ל אחד
והדבורים כח יקוק א"ל אחד – בגימטריה :

ומספר זה כמספר הסליחה המחילה והכפרה בצרוף כח התשובה פלאות השם:
למדנו שעל האדם לעשות תשובה על תשובתו הקודמת, למען יתכפר לו כל אשר עשה בג' בחינת
הנזכרות דג' נקודות סתר, כי על האדם להוסיף תמיד תקון על התקון הקודם, כי כסופי לב אדם
היהודי להתעלות ולהתקרב אליו יתברך שמו קרוב אחר קרוב. לכן אותיות תשובה אותיות תשוב
ה', דהינו החזרת ידיעה התחוננה של אני השפל אל ידיעה עליונה של אי"ן העליון, בחינת אני
השם, כי הכל בידו יתברך שמו וכנזכר. ובגלוי נפלאותיו ונוראותיו יתברך שמו אם ישאר ויכסף
אליהו בכל נימי לבו נפשו ונשמתו. לפיכך קראתי חבור קטן זה בשם:

הקדמות ושערים לחכמת הקבלה:

כי על ידי למודה בהתבוננות בסודותיה הנפלאים יגיע אדם לשלמות תקונו בתכלית בטול גאותו!
ולעמת בטולה תתגלה הענוה בג' נקודות הנזכר לעיל דמחשבות דבורים ומעשים, כי הכל שלו יתברך
שמו. ותתבטל הסמ"ך מ"ם הרשע, כי ענוה גימטריה סמא"ל ויעשה:

ענוה – ז' פעמים חיים:

ענוה – ז' פעמים חיים – גימטריה:

ענוה – ז' פעמים חיים:

כי בגפילת הו' מ"ק דעולם התהו התפשטה המות ז' פעמים, וכאן התקון דעצם החיים:

ספר מבוא לחכמת הקבלה – חלק א הקדמה

וספר זה כתבתיו בכונה לעזר לאנשים קטנים אשר כערכי הנכספים לקרבת השם, ולמען ישפיע השם
יתברך עליהם ועלי מאורו הנורא למען גלד בדרך תורה הקדושה בתשובה ומעשים טובים בתכלית
קיום רצונו, אמן בן יהי רצון:

(ספר מבוא לחכמת הקבלה – חלק א הקדמה)

כ) עקר התגלות חכמת הסוד באחרונה לזכך הנפש לתשוקה ודבקות בקדשה

אמר המר, הנבזה והשפל, אמת מארץ תצמת, ושפילתי מארץ, חרפת אדם ובזוי עם, גרעין נפסד
ונרקב, וממנו יצמח זרע קדש, לזרע באור החיים, להלהיב לבבות ישראל לתורה ולעבודה בחכמה
הפנימית, מתוקה מדבש ונפת צוף, מאירת עינים ומשיבת נפש, המורה גנוזה, מתוק האור לעינים
וטוב לנפש, לזככה ולהאירה במדות טובות וישרות לטעם טעם אור הגנוז, עולם הבא בעולם הזה,
על ידי חכמת הזהר והתקונים, רעיא מהימנא... למזג המדות בתכלית הזכוף, ענוה ושפלות הרוח
אמת, וללמד בהם על צד הפונה להאיר הנפש ולזככה... ועקר התגלות החכמה הזאת בדורנו לא
היה אלא להאיר על הנפש, לזככה בתשוקה ודבקות, אהבה ויראה בקדשה וטהרה וענוה, ולא
להיות חוקר ומקבל משפה ולחויז... כי התגלות האור הצפון הזה בימינו היה להאיר עלינו ועל נפשנו
להסיר מאתנו כל הזהמה ותאוות הרעות... ולהסיר הקוצים, מדות רעות, גאוה והשתררות על רעהו,
ויתר מדות רעות, אשר הם לשכים בעינינו, קנאה ושנאה ואהבות רעות, אשר כל זה נזכר ונעשה
לאור המאיר על למוד חכמה המתוקה מדבש בכונה להשיג אורה, ליחד קודשא בריך הוא ביחודא
שלום.

(הקדמת המחבר ספר נתיב מצוותיך)